

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنَّتِ بِقُرْآنٍ
غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِيَّ أَنْ أَبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ
إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَّوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

15 Onlara, birliğimizi ispat eden, şirkin bâtil olduğunu anlatan âyetlerimiz açık açık okunduğu zaman, bizim huzurumuzda hesaba çekilmeyi mükâfatı ummayanlar, cezalandırılma endişesi duymayanlar:

“- Bundan başka bir Kur’an getir veya bunu değiştir” dediler. Sen:

“- Onu kendiliğimden değiştirmem söz konusu olamaz. Ben sadece, bana vahyolunana, Kur’ân’a tâbî olurum. Eğer Rabbime âsi olursam, büyük bir günün azâbına dûçar olmaktan korkarım” de.

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِيكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا

مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾

16 “- Eğer Allah’ın sünnetinin, düzeninin yasaları içinde, iradesinin tecellisine uygun olsaydı, ben Kur’ân’ı size okumazdım. Onu doğrudan size bildirirdi. Bununla ilgili size, benim vasıtamla hiç bilgi vermezdi. Bundan önce, bir ömür boyu içinizde nasıl yaşadığımı biliyorsunuz. Hâlâ aklınızı başınıza almayacak mısınız?” de.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ

إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

17 Allah adına yalan uydurandan veya Allah’ın âyetlerini, Kur’ân’ını, ilkelerini yalanlayandan daha zâlim kim olabilir? Şu bir gerçektir ki, İslâm’a planlı cephe alarak, müslümanlığı, müslüman nesilleri yozlaştırma, yok etme suçu işleyen güç ve iktidar sahibi âsiler, suçlular, günahkârlar iflâh olmazlar, ebedî nimetlerle mutluluğa eremezler.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَبَيِّنُونَ اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾

18 Onlar, Allah’ı bırakıp, kulları durumundakilerden kendilerine zarar vermeyen ve fayda da sağlamayan şeylere tapıyorlar.

“- Bunlar bizim Allah katındaki aracılarımız, şefaatçilerimiz” diyorlar. Sen de:

“- Siz, Allah’a, göklerde ve yerde, O’nun bilemeyeceği şeyleri mi haber veriyorsunuz?” de. Allah ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında onların ortak koştukları varlıklardan münezzeh ve yücedir.

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ

لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

19 İnsanlar yaratılışları icabı aslında aynı inancı ve düşünceyi paylaşan bir tek millettir. Hür iradeleri ve seçme özgürlükleri olduğu için daha sonra farklı inançlara ve düşüncelere sahip oldular.

Eğer insanların sorumlu tutularak muhakeme edileceği, mükâfata nâil olanla cezaya müstehak olanların hükümlerinin kesinleşeceği ile ilgili, rahmeti gazabına baskın olan Rabbinin koyduğu-kurduğu, mühlet verilen bir düzen olmasaydı, insanların kasıtlı ihtilaf ettikleri, çarpıttıkları konularda, aralarında âcilen yargı gerçekleştirilir, hüküm icra edilirdi.

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا

إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

20 Bir de:

“- Muhammed’e Rabbinden maddî bir delil, bir mûcize indirilse, olmaz mı?” derler. Sen de:

“- Duyu ve bilgi alanı ötesi, gayb âlemi ile ilgili tasarruflar Allah’a aittir. Siz hakkın bâtila galebesini bekleyin, ben de sizinle beraber ilâhî iradenin tecellisini bekleyeceğim” de.